

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1321/2025
27.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радосава Богдановића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Радосава Богдановића, адвоката Божицара Лековића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К.бр.217/22 од 12.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.142/25 од 06.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радосава Богдановића, адвоката Божицара Лековића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К. бр.217/22 од 12.12.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.142/25 од 06.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К. бр.217/22 од 12.12.2024. године окривљени Радосав Богдановић је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је урачунато време проведено по основу полицијског задржавања и по изреченој мери забране напуштања стана од 05.05.2022. године до 16.08.2022. године.

Истом пресудом окривљени Радосав Богдановић је обавезан да на име паушала плати суду износ од 7.000,00 динара, као и да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 132.984,80 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате. Окривљени Радосав Богдановић је обавезан и да ОЈТ у Бору надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 178.120,00 динара као и да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 63.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате. Према окривљеном

Радосаву Богдановићу је на основу члана 297. став 5. и члана 86. КЗ изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Ц“ категорије у трајању од пет година, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Оштећена АА је ради остварења имовинско-правног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.142/25 од 06.08.2025.године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Бору и браниоца окривљеног Радосава Богдановића и потврђена пресуда Основног суда у Бору К.бр.217/22 од 12.12.2024. године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Радосава Богдановића, адвокат Божидар Лековић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање и да одреди да се извршење првостепене пресуде одложи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Радосава Богдановића, адвокат Божидар Лековић у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати и то на налазу и мишљењу судског вештака Драгана Шумарца од 04.08.2022. године и налазу и мишљењу Факултета техничких наука, Универзитета у Новом Саду – департман за саобраћај од 14.02.2024. године и допуни налаза од 04.10.2024.године. Свој став бранилац образлаже наводима да је вештачење вештака Драгана Шумарца обављено супротно одредбама чланова 113. до 126. ЗКП, нарочито истичући повреду одредбе члана 126. став 1. ЗКП, јер орган поступка ОЈТ у Бору, а ни сам вештак нису обавестили ангажованог стручног саветника окривљеног, окривљеног ни његовог браниоца о самом вештачењу. Такође је и првостепени суд учинио повреду закона из наведеног члана јер није дозволио стручном саветнику Слободану Крстовићу да присуствује главном претресу и да поставља питања вештаку, већ је стручног саветника удаљио из суднице. По оцени браниоца, а имајући наведено у виду, неприхватљиво је и противречно становиште другостепеног суда који је у образложењу своје пресуде навео да је првостепени суд у свему поступао у складу са законом и да је омогућио окривљеном да његов изабрани стручни саветник учествује у поступку вештачења на начин прописан законом, те да стручни саветник окривљеног није био удаљен из суднице приликом вештачења од стране вештака Драгана Шумарца а што је у супротности са чињеничним стањем у списима предмета. Из истог разлога, бранилац окривљеног је оспорио и вештачење Факултета техничких наука, јер ни у овом вештачењу стручном саветнику окривљеног није дата могућност било каквог

учешћа у самом поступку вештачења у смислу члана 126. став 1. ЗКП. По оцени браниоца, на овај начин је окривљеном повређено и право на одбрану, јер закон прописује право окривљеног да у оквирима своје одбране може ангажовати стручног саветника који ће окривљеном пружити стручну помоћ у одбрани, па суд није овлашћен да му та права одузима или ускраћује.

Одредбом члана 113. став 1. ЗКП прописано је да ће орган поступка одредити вештачење када је за утврђивање или оцену неке чињенице у поступку потребно стручно знање, док је чланом 114. став 1. ЗКП прописано да је вештак лице које располаже потребним стручним знањем за утврђивање и оцену чињеница у поступку.

Одредбом члана 117. став 1. ЗКП је прописано да орган поступка по службеној дужности или на предлог странке и браниоца одређује вештачење писаном наредбом, а ако постоји опасност од одлагања вештачење се, уз обавезу састављања службене белешке може и усмено одредити.

Одредбом члана 123. став 3. ЗКП је прописано да ће се у записнику о вештачењу или у писаном налазу и мишљењу назначити ко је извршио вештачење, занимање, стручна спрема и специјалност вештака, као и имена и својства лица која су присуствовала вештачењу.

Одредбом члана 126. став 1. ЗКП је прописано да стручни саветник има право да буде обавештен о дану, часу и месту вештачења и да присуствује вештачењу којем имају право да присуствују окривљени и његов бранилац, да у току вештачења прегледа списе и предмет вештачења и предлаже вештаку предузимање одређених радњи, да даје примедбе на налаз и мишљење вештака, да на главном претресу поставља питање вештаку и да буде испитан о предмету вештачења.

По оцени Врховног суда, оспорени налази и мишљења су у свему сачињени у складу са Закоником о кривичном поступку. Ово из разлога што су оба вештачења извршена на основу писаних наредби и то вештачење судског вештака Драгана Шумарца од 04.08.2022. године на основу наредбе заменика јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Бору Марине Ћирић и вештачење Факултета техничких наука, Универзитета у Новом Саду – департман за саобраћај од 14.02.2024. године и допуна налаза од 04.10.2024. године на основу наредбе Основног суда у Бору донете на главном претресу дана 14.11.2023. године у предмету К. бр.217/22. Поред тога, испуњени су услови из члана 123. став 2. и 3. ЗКП, односно наведена вештачења су сачињена у писаном облику, а у самим вештачењима је наведено ко је извршио вештачење, занимање, стручна спрема и специјалност вештака, односно да је налаз и мишљење сачинио судски вештак Драган Шумарац, а да су извештај о експертизи саобраћајне незгоде Факултета техничких наука у Новом Саду сачинили вештаци Зоран Папић, Вук Богдановић, Милан Симеуновић, Миља Симеуновић и Ненад Саулић и да су сви наведени вештаци дипломирани инжењери саобраћаја, што значи да се ради о лицима која располажу потребним стручним знањем за утврђивање и оцену чињеница у поступку, чиме је испуњен и услов из члана 114. став 1. ЗКП.

Имајући наведено у виду, саобраћајно-техничка вештачења судског вештака Драгана Шумарца од 04.08.2022. године и Факултета техничких наука, Универзитета у

Новом Саду – депарتمان за саобраћај од 14.02.2024. године и допуна истог од 04.10.2024.године представљају законите доказе, који су у свему прибављени у складу са Закоником о кривичном поступку и на истима су се могле засновати побијане пресуде.

Из списка предмета произилази да стручни саветник окривљеног, Слободан Крстовић није позван да присуствује вештачењима и није био позван од стране суда да присуствује главним претресима, која права су прописана одредбом члана 126. став 1. ЗКП. Међутим, по оцени Врховног суда, због наведене чињенице није повређено право окривљеног на одбрану, како се то тврди захтевом за заштиту законитости. Ово из разлога што је стручном саветнику Слободану Крстовићу омогућено да достави примедбе на наведене налазе и мишљења, па је стручни саветник сачинио своју стручну експертизу дана 02.11.2023. године, која је прочитана на главном претресу дана 14.11.2023. године, те је управо након читања налаза стручног саветника којим је побијано вештачење вештака Драгана Шумарца, а због недовољно утврђеног чињеничног стања и спорних питања, суд одредио ново вештачење које је поверено Факултету техничких наука у Новом Саду, чиме је дакле остварено право из члана 126. став 1. ЗКП, да саветник може дати примедбе на налаз и мишљење вештака, а што је резултирало новим вештачењем.

Након што је ново вештачење завршено, бранилац окривљеног је поднеском доставио примедбе на наведено вештачење, а те примедбе су достављене комисији Факултета техничких наука у Новом Саду, која се затим дана 04.10.2024. године изјаснила на поднесак браниоца окривљеног. Након тога на главном претресу дана 03.12.2024. године бранилац окривљеног предложио да се на главни претрес позове представник комисије вештака, али не и да се позове стручни саветник. На овај начин је окривљени остварио своје право на одбрану, што је учињено кроз примедбе браниоца и стручног саветника на налазе и мишљења вештака као и чињенице да је бранилац окривљеног имао могућност да на главном претресу поставља питања судском вештаку Драгану Шумарцу и оспорава његово вештачење, а што је и учинио на главном претресу дана 14.11.2023.године.

Имајући све наведено у виду, Врховни суд је наводе браниоца окривљеног изнете у овом делу захтева за заштиту законитости оценио неоснованим.

У осталом делу захтева, бранилац окривљеног истиче да се на основу копије тахографске траке дигиталног тахографа и на основу очитане картице возача не могу утврђивати битне чињенице, јер је на истој приказано универзално, а не реално време, па је било потребно извршити саобраћајно-техничко вештачење дигиталног тахографа и теретног возила „Renault“ и картице возача, а што није учињено.

По оцени Врховног суда, на овај начин бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање и полемиче са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, чиме суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог због кога је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић